

EAST COKER

T. S. Eliot

3.

(RÉSZLET A „NÉGY KVARTETT”-BŐL)

Ó, sötét, sötét, sötétség. Mind a sötétbe tart,
Az üres csillagközi terekbe, az üres ürbe tér,
Kapitányok, kereskedő bankárok, jónevű írástudók,
A művészet bőkezű pártfogói, államférfiak és uralkodók,
Érdemes állami tisztviselők, megannyi bizottság elnökei,
Iparbárok, kis üzletemberek, mind a sötétbe tartanak.
És sötét a Nap és a Hold, s a Gothai Almanach,
És a Tőzsdei Hírek és az Igazgatók Címjegyzéke,
És hűvös az értelem és elveszett a cselekvés miéértje.
Mindnyájan velük megyünk a néma temetésre,
Bár senkit sem temetnek, hisz nincsen kit temetni.
Légy csendben, szóltam lelkemhez, szálljon reád a sötétség,
Ama sötétség, mely az Istené. Ahogy a színházban
A lámpákat kioltják, mikor változik a szín,
Tompá kulissza-dübörgés, sötétség halad át a sötéten,
És mi tudjuk, hogy a dombok és a fák, a széles messzi táj,
És a merész, lenyűgöző homlokzat is el lesznek gurítva —
Vagy mint amikor a földalatti vonat két állomás között túl hosszan
[vesztegel,
Felcsap és aztán lassan elhal a beszélgetés zaja,
És látni, hogyan mélyül el a szellemi üresség minden arc mögött,
Amíg nem marad más, csak a semmire-sem-gondolás növekvő rettenete —
Vagy mint mikor éter-kábulatban, tudatán van még az elme, de csak
[a semmit tudja —
Légy csendben, szóltam lelkemhez és várj, reménytelen,
Mert reményed hiábavalóságért lenne remény; várj, szeretet nélkül,
Mert az a hiábavaló dolgok szeretete lenne; van még hit,
De ma a várakozásban rejlik mind a hit, remény, szeretet.

Várj gondolattalan, mert nem vagy még kész a gondolatra:
Hogy a sötétség legyen a fény, s a nyugalom a tánc.
Folyóvizek suttogása és téli villám.
Ki-sem-látta vad kakukkfű, s vadon növény eper,
És a nevetés a kertben, a megkettőzött elragadtatás,
Nem elveszett: követelő, a halál és a születés
Agóniájára utal.

Azt mondd, ismétlek valamit,
Amit már mondtam. Akkor most újra mondom.
Mondjam még egyszer? Hogy oda elérkezz,
Hogy odaérrj, ahol vagy, onnan, ahol nem vagy,
Olyan úton kell járnod, ahol nincs elragadtatás,
Hogy elérd azt, amit nem ismersz,
Olyan úton kell járnod, mely a tudatlanság útja.
Hogy bírhasd, ami most nem a tiéd.
A birtoktalanság útját kell követned.
Hogy elérd azt, ami nem vagy,
Azon az úton kell járnod, amelyen nem vagy.
És az egyetlen, amit tudsz, az amit nem tudsz,
És az a tiéd, ami nem a tiéd,
És csak ott vagy, ahol nem vagy.

Gömöri György fordítása